

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 51/2018-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Fulecom, advokátska kancelária, Živnostenská 2, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 418/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 418/2016 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 30. júna 2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozhodol o dovolaní sťažovateľa ako žalobcu proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 14 Co 541/2014 zo 14. októbra 2014 v dovolaní napadnutej časti, v ktorej rozsudok prvostupňového súdu týkajúci sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu zmenil tak, že žalobu zamietol, rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na krajskom súde teda od októbra 2016 dosiaľ prebieha konanie a je vedené pod sp. zn. 14 Co 418/2016.

Podľa sťažovateľa vec (predmetom konania je ochrana osobnosti) nemožno považovať za právne ani skutkovo zložitú, čo v tejto veci už konštatoval aj ústavný súd vo svojom náleze sp. zn. IV.ÚS 136/2013 z 8. marca 2013.

Pokiaľ ide o postup krajského súdu v napadnutom konaní, sťažovateľ poukazuje na to, že krajský súd v období po rozhodnutí ústavného súdu v tejto veci rozhodol ešte dvakrát, prvýkrát 13. novembra 2012 a druhýkrát 14. októbra 2014, avšak v oboch svojich rozhodnutiach sa dopustil právne významných omylov, ktoré vyvolali potrebu podania mimoriadnych opravných prostriedkov sťažovateľom ako dovolateľom.

Najvyšší súd vyhovel sťažovateľovi a obidve rozhodnutia krajského súdu z dôvodu jeho nesprávneho právneho posúdenia veci zrušil, čím sa konanie predĺžilo.

Krajský súd bol počas trvania odvolacieho konania nečinný, keď v období od októbra 2016 dosiaľ, teda po obdobie viac ako jedného roka vo veci neurobil žiaden úkon.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo sťažovateľa na prejednanie

veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave vedenom pod sp. zn. 14Co 418/2016 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Bratislave sa v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 14Co 418/2016 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadostučinenie v peniazoch vo výške 8 000 eur, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť sťažovateľovi do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania v sume 374,81 eur, ktoré je povinný Krajský súd v Bratislave uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) pritom možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 453/2011).

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 418/2016.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2

ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd zo sťažnosti a spisového materiálu týkajúceho sa veci, ktorý si zadovážil, zistil, že napadnuté konanie začalo 21. októbra 2016 a skončilo 28. novembra 2017 uznesením sp. zn. 14 Co 418/2016, ktorým krajský súd vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Trvalo teda 13 mesiacov.

Sťažovateľ napriek tomu podal 5. decembra 2017 sťažnosť ústavnému súdu, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu.

Vo vzťahu k posúdeniu doterajšej dĺžky napadnutého konania ústavný súd konštatuje, že namietané nedostatky v postupe krajského súdu v napadnutom konaní nemajú takú intenzitu, že by im bolo možné pripísať ústavný rozmer, teda že by umožňovali prijatie záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2018